

Raj to je to druhe S n a m j o tych Kscheszijanow, so woni niz jeno bojasnu a wurudzenu Wutrobu, ale tejj mofrej Woczi maju; dofelz schelka Nefmanofz na nich pſchindze. Pſchetož dofelz wobaj romadzje, Czert a S w j e t, na Kscheszijanow, hacž najſurowiſcho roſtobenaj ſtaj, da neje možno, ſo by tajke Nefpſcheczeltwo bewſchitkeje Schkody wotendźmolo. Tudy nacžini Czert W or a druhe Khorofzje, tam pak Wohen, wulku Wodu a Krupy, ſkotrehož ſchelka Załoſz teje Žiwnoſzje pſchindze. Skoro naſchczuje won ſtych Ludži, kofſiž runje tajku Schkodu na Czjeli a Kubli tejj czinja. Skrotkim, nihto nemože wupowedacž, fajku Załoſz Czert a ſli Ludžo tym Kscheszijanam nacžinja. Njetk pak ſu woni Czlowekoj, kofſiž Czjelo a Krej maju, tehodla neje to možno, ſo ſo woni ktemu ſmecz dyrbeli. Woni budža tak dolho czwilowani, czijchczeni a pſcheszjehani, hacž jim S w j e t do Wocžow ſtupaju. Pſchetož nech ſo Schkoda ſtane na Czjeli aby na Kubli, da czini to ſlje. To Czjelo newoſtaji ſo ſwojeho Waſchnja.

Tudy budži ton S w j e t ſaſo, ſo ſu Kscheszijenjo hubeni Ludžo, ſo woni tak wele wuſtacz, a ſo tak wuczwilowacz dyrbja. Tych pak ma S w j e t ſa ſbožnych Ludži, na koftrychž nidy ničo neprawje nepſchindze, kiž ſylny a ſtrowy Žiwot maju, koftrymž derje tyje, Wenefam dze, kofſiž ſchudžom ſchitkeho doſz namaſaju, na Žoni, Džecžoch a Czjledži ſwoje Weſelje maju, fajž w. 144. Pſalmi w. 12. ſt. ſteji. To lubi ſo S w j e t e j derje, tak ze won jo tejj mjecz, a ſteji ſchwarnje ſa tym, dy by ſo jeno hodžicž žylo, ſo by ſebi tak radžil.

Alle ſchto praji K r y ſ t u ſ? K r y ſ t e n e m u je wobſanknene, ſo czi prawi Wuczomnižy K r y ſ t u ſ o w i tajžy Ludžo nebudža, kofſiž ſo pſchecz smecz dyrbeli; to je wobſanknene. Schtuž

tehodla Kscheszijan bycz ze, ton može ſo dobrej Wolu do tajkeho Stracha podacz. Schtuž pak dobre Dny mjecz, ſo ſtajnje ſmecz, weſelny bycz a ſo Pſafanja bojecž ze, ton pſchecſtan jeno ſ Czajom Kscheszijan bycz, pſchetož Kscheszijan dyrbi plakacz.

Alle pſched tym ſmi ſo ſwjeru na K ed ž b u, ſo ty kroblije tych Kscheszijanow tehodla ſa neſbožnych Ludži dzeržal neby, ſo woni ſrudni ſu, ale poſluchaj, ſchto K r y ſ t u ſ wot nich dzerži, dyž praji: S božni ſu czi, kiž plakaju, a ſrudni ſu. Kak tejj je to možno? Pſchetož dzejž ſo ſlje dze, dzejž ſo plaka, žaloſzi, tam ždyn žana Sbožnoſž bycz nemože. Sbožnoſž rjeka Weſelofz. Dzejž pak Pſafanje je, tam je S r u d o b a. To je wjerno, praji K r y ſ t u ſ, ale jeno na K w i l u. Pſchetož ſmojimi Kscheszijanami dyrbi to tak bycz. Dyž woni tudy plakaju a ſrudni ſu, da to nedyrbi dolho tak woſtacz, woni dyrbja ſaſo troſchtowani bycz. Tehodla nehodži ſo, ſo ty jeno na to njetſiſche ladacz žyl. Schtuž wot Kscheszijanow a Nefſcheszijanow prawje budžicž ze, ton ladaj na to pſchichodne. Tudy rjeka tak: S w j e t ma Weſelofz, ale to je krotka ſnadna Weſelofz, kotraž ſo ſkoro minyč može, ale na tajku Weſelofz pſchindze tejj wječna S r u d o b a. Schto zeſch ty da njetk wot S w j e t a budžicž? Zeiſchli ty jon jeho S m e c z a a krotkeho Rejwanja dla ſa ſbožny dzeržecž? Nje, ſawjeſzje niz. Tak tejj, czi Kscheszijenjo ſu ſrudni, plakaju, jim ſo ſlje dze, ale poladaj na to pſchichodne, da budže rjekacz: S božni ſu woni; pſchetož woni dyrbja troſchtowani bycz. Kajžmy na P a z a r u ſ u a b o h a t y m M u ſ z u widžimy pola L u k a ſ c h a. 16, 19. Tebo B o h a t e h o d z e r ž e ſ c h e ž y l y S w j e t ſa ſbožneho Czloweka, pſchetož tudy bjeſche ſcheho doſz, won mjejeſche, ſchtož ſebi jeho Wutroba žadaſche.

Alle kak dolho trajeſche to? Jako won wumaje, pſchindze na tajke S m e c z j e a W e